

SERIÁL

stavba roubenky 5.

Konstrukce střechy a pokrytí

V pátém díle seriálu zachycujícím výstavbu roubenky Romana Fröhlicha v Jílovém u Držkova se budeme věnovat střeše.

Kroubenkám v našich končinách tradičně patří sedlová střecha, proto ani roubenka v Jílovém nebude výjimkou. Kvůli dostatečnému osvětlení interiéru a také pro zvětšení využitelného prostoru počítá projekt i s širokým vikýřem. „Ve zdejších kraji najdete na roubenkách spíš menší špičaté vikýře, ale já se rozhodl pro velký pultový vikýř, který je jinak doma spíše na východě Krkonoš nebo na velkých horských boudách. Neuvěřitelně se tím rozšíří obytný prostor, protože se v podkroví zmenší podíl šikmých stěn,“ vysvětluje majitel roubenky pan Fröhlich. Navržený pultový vikýř je natolik široký, že obsáhne hned tři místnosti – koupelnu uprostřed a dvě ložnice po stranách.

Krok za krokem

- 1 Výběr pozemku, jednání s úřady, úprava terénu RD 1-2/2015
- 2 Základová deska, inženýrské sítě, voda a odpady RD 3/2015
- 3 Izolace, první řada roubení RD 4/2015
- 4 Komín, příčky RD 4/2015
- 5 **Střecha – podbití, krytina**
- 6 Okna a dveře, štíty, dokončení interiéru, vyplňování spár a seřízení dilatace
- 7 Rozvody – elektřina, voda, odpady, sanita, zařízení interiéru
- 8 Stavba kamen, vytápění, nátěry
- 9 Exteriér – zpevněné povrchy, zahradní domek, parkovací stání

Konstrukce krovu

Dřevěné části celé roubenky obstarává tesař a stavitel pan Pavel Prokůpek, který má na svém kontě podobných staveb už několik. „Dříve jsme při konstrukci krovů používali jen dřevěnou šablonu, dnes už všechno počítáme podle Pythagorovy věty,“ svěřil se nám pan Prokůpek. A pokračuje: „Stavba krovů začala přípravou a kompletací materiálu. Potom jsme nahoru vytáhli pozednice a přitloukli je ke stropním trámům. Potom přišlo na řadu ‚zvětrování sloupků‘ – svislých trámek, které spolu s horizontálními kleštinami zajistí stabilitu a správnou polohu krovů“. Zatímco nás pan Prokůpek zasvěcuje do tajů svého řemesla, spolu se svým kolegou Pavlem Maturou intenzivně pracuje na přípravě podélných vaznic. Je úžasné sledovat, jak se z mraku odletujících třísek, pilin a hoblin vynořují jednotlivé součásti ohromné stavebnice jménem střecha. Kompletace střechy pokračuje umístěním okrajových krovů, které se svážou krovem středovým. Tesařské dílo končí přišroubováním kleštin v úrovni vrcholů sloupků a pozednic.

Během pár dnů bude vnější povrch střechy pobit prkny a dehtovým papírem, který bude přitlučen přes kousky latí, aby ho neserval vítr. Dehtový papír je pouze prozatímní a bude chránit střechu během zimy, kdy bude roubenka odpočívat.

Dvakrát provětrávaná střecha

Někdy v polovině května přišel čas dokončit střechu. Majitel roubenky chtěl, aby střecha maximálně izolovala, proto se rozhodl pro trojplášťovou střechu. „Mým záměrem bylo, aby se podkroví v létě nepřehřívalo a v zimě nevymrzalo. Proto ta tříplášťová střecha. Myslím si, že nic lepšího dnes není. Díky dvěma mezerám, kterými do pláště střechy proudí vzduch, je teplo a vlhko z vnitřku střechy odváděno. Jako třešničku na dortu jsem si vybral Drdlíkův dřevěný šindel DDS II od firmy Regra Plast. Ale nenechte se zmást tím slůvkem dřevěný, jde o dokonalé napodobeniny dřevěných šindelů z recyklovaného plastu,“ směje se pan Fröhlich. Jde o český patent pana Josefa Drdlíka z Hlinska v Čechách, který využil svých dosavadních znalostí výroby a pokládky klasického šindele a ve spolupráci s firmou Regra Plast vyvinul věrohodnou repliku dřevěných šindelů.

^ **Pohled do obnažených krovů, sloupků, vaznic a kleštin. Na kontaktní fólii Judatach 150 pak přijde položit mezikrokevní a podkrokevní izolace z bloků minerální vlny**

> **Více prostoru pro obyvatele a dostatek světla zajistí v podkrovní části roubenky široký pultový vikýř s okny. Okna budou zasahovat do budoucí koupelny uprostřed a do dvou postranních ložnic**

< **Jako střešní krytinu zvolil investor Drdlíkům dřevěný šindel, což je replika dřevěných šindelů z recyklovaných plastů. Nejobtížnější bylo na střeše vyskládat úžlabí**

✓ **Pokrývač Roman Valenta přibíjí šindele na latě měděnými hřebíky**

Pokládka šindelů

Plastové šindele pokládal na střechu pan Roman Valenta, protože stavebník chtěl zkušeného pokrývače, který má s tímto typem krytiny zkušenosti. Šindele se přibíjejí na latě měděnými hřebíky, přičemž na 1 m² je potřeba ručně natlouct 40 hřebíků. Pan Fröhlich vybíral střešní krytinu dlouho: „Roubenkám nejvíce sluší právě šindel, a když jsem viděl na střeše v Oboře u Loun, jak skvěle a věrohodně vypadá střecha z plastových šindelů po 18 letech, bylo rozhodnuto.“ Nejkomplicovanější na pokládce šindele na roubence bylo vyskládat úžlabí a zhotovit přechod na strmé boky rizoletu vikýře, protože tato místa jsou citlivá na průnik větrem hnané dešťové vody a v zimním období na vodu z odtávajícího sněhu. Proto jsou tato místa pod šindelem ještě navíc izolována dehtovou lepenkou IPA. Zhotovení kompletní 190 m² tříplášťové střechy včetně krytiny trvalo dvěma lidem pět týdnů. Za materiál a práci, včetně dopravy, klempířů i pronájem lešení zaplatil investor cca 300 000 Kč.

Skladba střechy

Trojplášťová střecha roubenky vznikala takto: na krokve se pomocí nastřelovacích spon přidělala kontaktní difuzní fólie Jutadach 150, na ni se přidělaly latě a na ně pak plné bednění střechy. Tím vznikla první provětrávací mezera střechy. Na bednění se položila ještě před zimou dehtová lepenka, která splnila přes zimu funkci prozatímní střešní krytiny. Než se na jaře pokrývači pustí do práce, je třeba z podbití střechy prozatímní lepenku strhnout a nahradit ji vysoce difuzní pojistnou hydroizolací Jutadach super 210. Teprve na ni pokrývač natluče latě a další vrstvu kontralatí, na které přijde položit „plastový Drdlíkům dřevěný šindel“.

